

Främmande land

Trädstammar, mest tjocka gammelgranar, ligger utspridda över marken, kors och tvärs, utan hänsyn till upptrampade stigar. Jag får kliva och klättra och borstas i ansiktet av yviga grenplymer.

Rotvältornas snörtunna fingrar spretar hjälplöst åt alla håll. Rotsystem som under decennier dragit upp växtkraft, stadgat och förankrat, syns nu blottade och utlämnade, dömda att förtorka och förtvina.

Vissa vältor har till och med hävt stora, massiva stenblock ur sina lägen och tjocka, sammetslena mosstücken har skavts av. Nu ligger blocken där med fula sår i öppen dager.

Hos andra har ändå rotverket lyckats klamra sig fast och stammen står upprätt kvar. Istället har den knäckts och splittrats som av ett blixtnedslag. Den står där med sina långa, sylvassa spetor pekande rakt upp i skyn.

Stormen har bedarrat och för en sådan är ingenting heligt. Det som igår var en ståtlig och stolt gammelskog har idag förvandlats till ett ödelagt slagfält. Här finns inte längre något att känna igen sig i. Jag rör mig i främmande land.